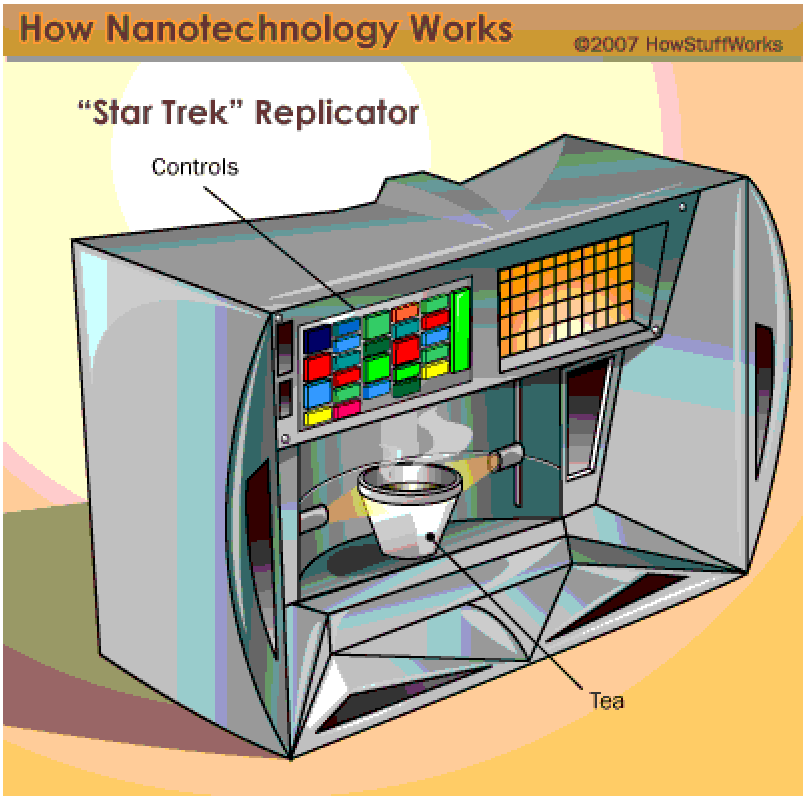

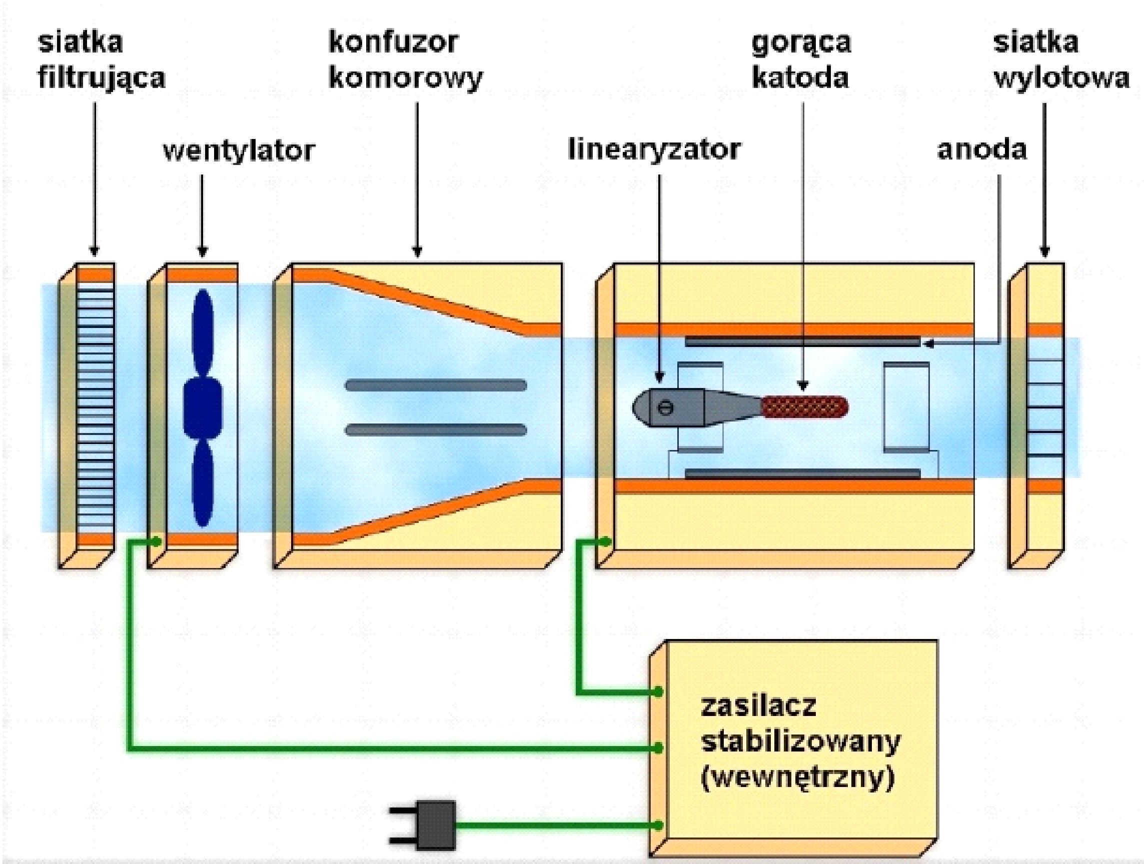
BUDOWA REPLIKATORA WEDŁUG

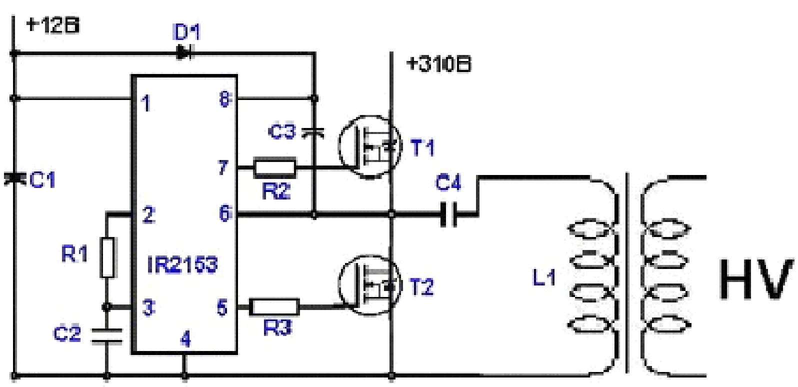
KONCEPCJI MICHAŁA   RICHTERA

Nazywam się Michał Richter .Pochodzę z Gdańska. Chcę państwu zaprezentować urządzenie działające w technologii tunelu podprzestrzennego, nazywanym przez dr.Jana Pająka KONCEPTEM DIPOLARNEJ GRAWITACJI. Proszę państwa, jeśli nadamy danemu przedmiotowi, danej materii sygnaturę telemetryczną skaningową za pomocą skanera i umieścimy ten skan w otwierającym się polu dipolarnym wiązki tachionowej , to po przetworzeniu jej w plazmę jarzeniową , ukształtuje się z niej duplikat danego przedmiotu. Inaczej zmusimy za pomocą urządzeń energii telekinetycznej do ruchu telekinetycznego przeciwmaterialnego ducha (duplikatu) każdej materii zapisanej telemetrycznym wzorem w podprzestrzenii . Jan Pająk stwierdza , że każda materia ożywiona i nieożywiona ma przeciwmaterialny duplikat w podprzestrzenii zwanej inaczej KONCEPTEM DIPOLARNEJ GRAWITACJI.Materia taka zsyntetyzuje się w duplikat po wyjściu z tunelu podprzestrzennego a raczej jej przeciwmaterialny duplikat , jeśli za pomocą kondensatora plazmy jarzeniowej i akceleratora plazmy jarzeniowej uformujemy kwantowy wzór tejże materii i przeslemy ją do płyty holograficzno-laserowej.Dawniej używano Gematrii zwanej z hebrajska do obliczania wzorów telemetrycznych przeciwmaterialnego ducha danej materii w polu podprzestrzennym.Najpierw musielibyśmy ujemnie naładować protony i elektrony , aby z tej ciemnej materii ukształtować plazmę jarzeniową a z niej przedmiot.W kondensatorze plazmy jarzeniowej złożonej z dwóch elektrod płytowych połączonych z laserem holograficznym i z iskrownikiem igłowym w walcu kryształowym wypełnionym próżnią i wstrzykniętym gazem wysoko zjonizowanym , następowałaby kumulacja plazmy jarzeniowej z powodu ruchu telekinetycznego przeciwmaterialnego duplikatu danej materii ożywionej i nieożywionej.

1.SYSTEM SKANINGOWY REPLIKATORA

Wyobraźmy sobie , że nasz replikator byłby zasilany z przykładowej siecii enegretycznej.System skaningowy takiego replikatora na poczatku posiadałby wtyczkę do prądu , następnie byłby zabezpieczony bezpiecznikami wysokiego napięcia na przewodach indukcyjnych prowadzących do kondensatora ujemnie naładowanych cząstek wytwarzających ujemną masę elektronów i protonów , jaki odzielnymi przewodami indukcyjnymi łączących system skaningowy naszego replikatora.

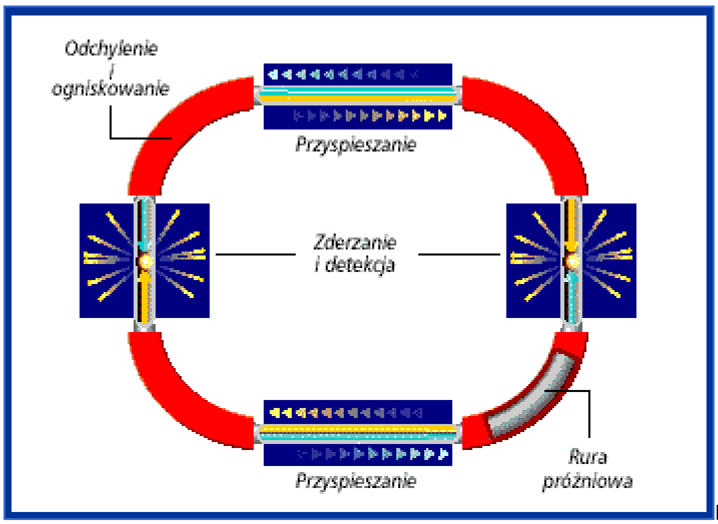

System skaningowy składałby się z skanera zwykłego laserowego podłączonego do modułu komputerowego , który byłby sterowany za pomocą panela dotykowego (monitora dotykowego) posiadałby dysk twardy i pozostałe podzespoły potrzebne do pracy komputera z wejściami usb i innymi funkcjami. Pracowałby w systemie programu "OPEN SOURCE" np: mogłby być to specjalnie zaprojektowany do obsługi tego urządzenia system linux.Pamięć komputera pokładowego urządzenia archiwizowałaby listę przedmiotów i materii zeskanowanej i gromadziłaby sygnatury telemetryczne i przekazywałaby je do specjalnego nadajnika fal

radiowych fm a dalej do nanoczipa sterującego , któryby przekazywał sygnał telemetryczny skaningu do kondensatora ujemnie naładowanych cząstek.

2.PRZYSPIESZACZE CZĄSTEK

Z kondensatora ujemnie naładowanych cząstek , któryby dodawał ujemny ładunek elektronów i protonów przewodem indukcyjnym biegłoby do akceleratora kołowego .Zderzacza ujemnie naładowanych cząstek.Najpierw z sieci elektrycznej za pomocą wtyczki kontaktowej doprowadzilibyśmy zwykły dodatni ładunek elektryczny.Która na początku musiałaby mieć bezpieczniki wysokiego napięcia w połączeniu indukcyjnym wtyczki z kondensatorem ujemnie naładowanych cząstek.

ryc.) akcelerator kołowy

Potem połączone to byłoby przewodami indukcyjnymi z płytą 24 dział elektronowych kolejnych przyspieszaczy do prędkości światła.Warto zaznaczyć , że przewodami indukcyjnymi biegłaby już masa ujemnie naładowanych protonów i elektronów.

ryc.)działo elektronowe

Cech elektrostatyczności nadawałby tu układ półprzewodnikowy na desce rozdzielczej .Składałby się on z fotodiody, fototranzystora , termistora CTR, tranzystora IGBT, oraz dwóch elektrod zwykłych.

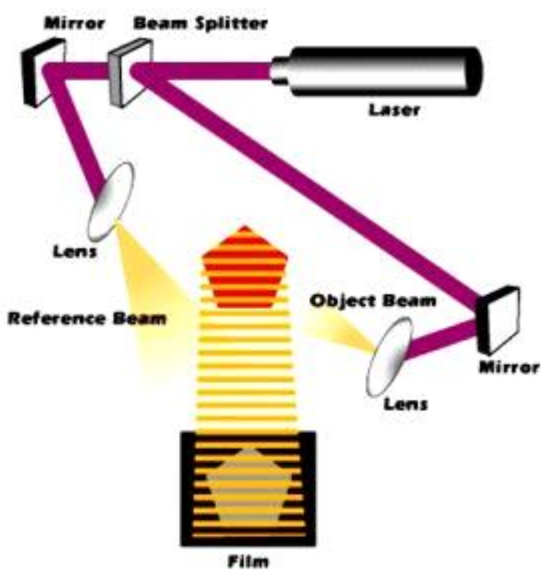

ryc.)jarzenie pochłaniania

3.KONDENSACJA I AKCELERACJA SUBATOMOWA

Z układu półprzewodnikowego ujemnie naładowana wiązka tachionowa biegłaby przewodami indukcyjnymi do kondensatora plazmy jarzeniowej . Byłby to walec kryształowy wypełniony próżnią i zjonizowanym gazem po dwóch bokach znajdowałyby się dwie elektrody płytowe połączone z laserem holograficznym która następnie byłaby połączona z igłą iskrową bardzo cieniutką.

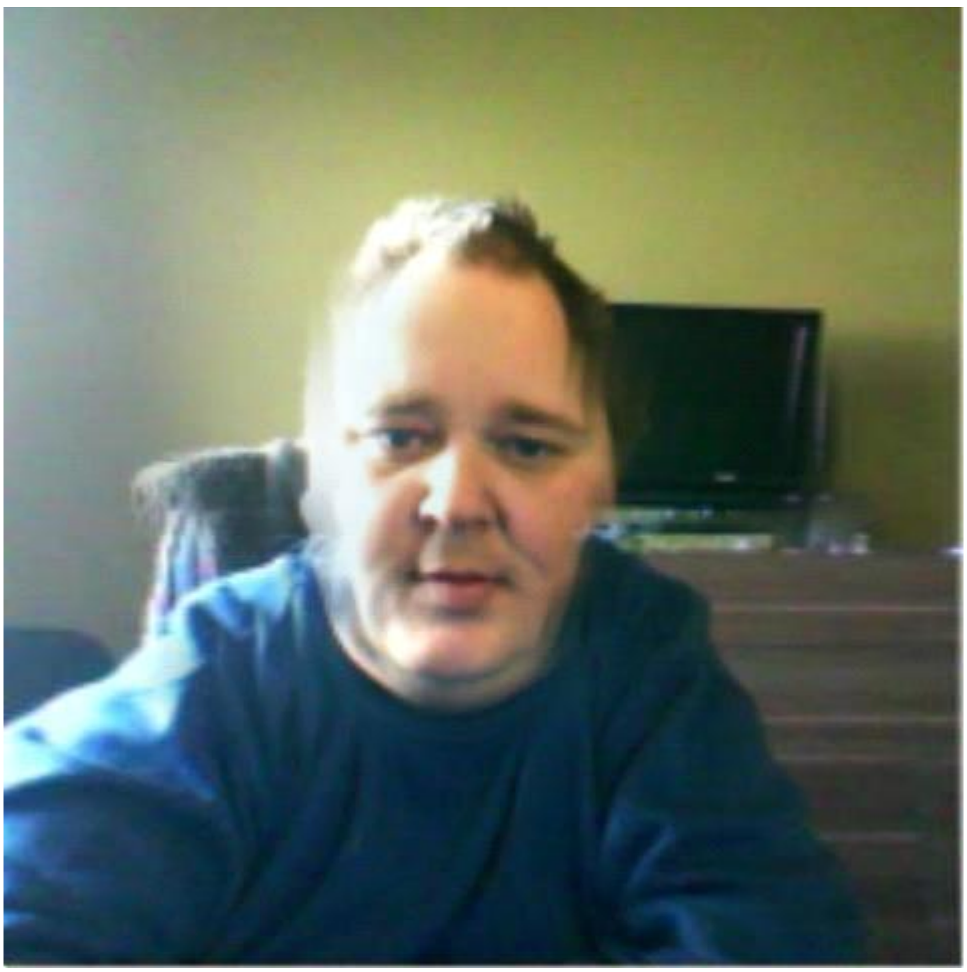

ryc.) budowa laseru holograficznego

Tu następowałąby kondensacja plazmy jarzeniowej z wiązki ujemnie naładowanych tachionów

czyli już naszej ciemnej materii.Dalej przewodami indukcyjnymi plazma jarzeniowa doprowadzona byłaby do akceleratora plazmy jarzeniowej . Akcelerator plazmy jarzeniowej składałby się z podobnego kryształowego walca wypełnionego próżnią i zjonizowanym gazem . Na początku byłaby elektroda płytowa połączona z laserem holograficznym , która z koleji byłaby połączona i cieniutką igłą iskrową.Plazma biegłaby laserowo przez kolimator (szkiełko półprzepuszczające) do trójatomowo wzbogaconego magnesu połączonego z przewodami indukcyjnymi.Na końcu byłaby płyta holograficzna z okrągłym laserem holograficznym na zewnątrz urządzenia.Laser holograficzny podświetlaby na końcu jarzenie pochłaniania plazmy formującej sie w stan skupienia jak widać na rycinach.

Żródłami do strony są monografie dr.Jana Pająka na stronach internetowych.

Zapraszam zainteresowanych tą tematyką do kontaktu ze mną

skype michcio906

tel.komórkowy 787861564

z poważaniem

Michał Richter